

Αρχαιολογία των θρησκειών στη Συρία

/ [Πεμπουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Το MIET, η Πολιτιστική Εταιρεία Πανόραμα και το Μουσείο Βυζαντινού Πολιτισμού σας συνδιοργανώνουν τη διάλεξη της ερευνήτριας Καδιώς Κολύμβα με τίτλο «Από τη Ντούρα Ευρωπό της πολυθείας έως το χριστιανικό Καλαάτ Σαμάν, γενέτειρα του Στυλιτισμού, και τους εξισλαμισμένους απογόνους του προγονικού θεού των Αράβων, Δουσάρη».

Η Ντούρα Ευρωπός, ποταμόσκαλα που ίδρυσε ο Σέλευκος Α΄ ο Νικάτωρ στη δυτική όχθη του Ευφράτη, προσθέτοντας στο αρχαίο σημιτικό τοπωνύμιο (Ντούρα) το όνομα της μακεδονικής γενέτειράς του (Ευρωπός), συγκέντρωσε επί έξι αιώνες έμπορους, ναυτικούς, καμηλιέρηδες και στρατιωτικές φρουρές που ανήκαν σε δεκάδες εθνοτικές και θρησκευτικές κοινότητες. Οι αρχαιολογικές ανασκαφές απέδωσαν στη θρησκευσιολογία και την ιστορία των λατρειών τόσα πολλά και διαφορετικά ιερά, ανάμεσα στα οποία μία Συναγωγή και τον αρχαιότερο χριστιανικό Οίκο με Βαπτιστήριο, ώστε η παρευφράτεια πολιτεία να μοιάζει με ζωντανό ευρετήριο.

Εκεί υπήρχε και το λατρευτικό σπήλαιο του πανάρχαιου Ιρανού θεού Μίθρα. Η λατρεία του είχε φτάσει νωρίς στην Άνω Μεσοποταμία, στη Βόρεια Συρία και στην Ανατολική Μικρά Ασία. Από κει τον παρέλαβαν οι Χετταίοι. Ο θεός διατήρησε τις βασικές του ιδιότητες, όταν η λατρεία του εξαπλώθηκε στη Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία. Κι όμως αυτή η λατρεία δεν είναι παρά η εξελληνισμένη ζωροαστρική εκδοχή των μεσογειακών μυστηρίων, βασισμένη σε προφορικές παραδόσεις και τελετουργίες.

Δυο αιώνες αργότερα, κι ενώ ο χριστιανισμός έχει γίνει η επίσημη κρατική θρησκεία, αναπτύσσονται στην Ανατολή οι διάφορες μορφές του ασκητισμού. Ανάμεσα στην Αντιόχεια και το Χαλέπι, ο Συμεών ο Στυλίτης, ύστερα από μερικά χρόνια αναχωρητικού βίου, ύψωσε έναν «στύλο» στην κορυφή ενός πετρόλοφου κι έζησε εκεί πάνω το υπόλοιπο της ζωής του, για να βρίσκεται πιο κοντά στον Θεό και να δημιουργήσει ένα νέο είδος Αναχώρησης, τον Στυλιτισμό.